

In Christus rechtvaardig verklaard...

Elke zondagavond belijden we ons geloof met de 12 artikelen. En dat gebeurt wereldwijd. En terwijl wij hier zitten, is er ergens anders in deze wereld een geloofsgemeenschap bezig om de 12 artikelen met hart en mond te belijden. Maar dan komt gelijk de vraag naar ons toe: "Wat schiet je er mee op? Wat levert het je nou op, die kerkgang en dat geloof van je? Wat baat het je nu dat je dat allemaal gelooft? Wat baat het je dat je gelooft in God de Vader die dit alles heeft geschapen? Wat heb je eraan om te geloven in Jezus die geleden heeft onder Pontius Pilatus. En dat de Heilige Geest ons de kerk geschonken heeft. En dat je in die kerk krijgt te horen over de vergeving van de zonden. Over de opstanding van het lichaam. En over het eeuwig leven? Dat is vraag 59.

Van de meesten van ons kan gezegd worden dat we in het allerheiligst geloof zijn opgevoed. Maar wat is nou de vrucht daarvan in je leven? Vraag 59 is dus een hele actuele vraag. Je collega kan hem morgen zo stellen. Je onkerkelijke collega, die vrijdag nog bij de begrafenis van zijn oma was. En die stelt je de vraag wat zijn de 12 artikelen? Ik begrijp daar niets van, wat antwoord jij hem dan? Op dat tweede wil ik wat dieper doorgaan. Want ja, als je weet dat je in Christus geborgen bent, dan weet je ook van dat 2^e. Dat er een eeuwig leven met Christus is. Antwoord 59 zegt tegen ons: "Dat ik in Christus voor God rechtvaardig ben." Het staat het in de tegenwoordige tijd. Je weet het nu, vandaag. Dat ontdek je niet pas na je sterven. Ik weet het nu door de prediking van het Evangelie. Ik ben nu rechtvaardig God.

Laten we het eens wat dichterbij brengen. Wij als facebookgeneratie zijn toch meer bezig met: Ja, vinden de mensen mij nog wel leuk. Of wat vinden mijn collega's van mij. Mijn klasgenoten. Zie ik er wel leuk uit. Een ware christen zit er niet zo over in, wat denkt de massa over mij? Een christenmens is vooral bezig met hoe denkt God over mij? Dat is het precies het verschil tussen de Farizeeër en de tollenaar. Die tollenaar zat er over in, hoe denkt God over mij? En die Farizeeër dacht alleen, hoe denken de mensen nu over mij? Je had vroeger bij de Albert Heijn een slagzin. Kijk en vergelijk. Die Farizeeër kan die slagzin zo onthouden. Kijk en vergelijk. Maar die tollenaar vergeleek zich met God. Dat is het hele verschil. En in de kerk heb je mensen die zichzelf vergelijken met God. En dat merk je altijd. En er zijn nog steeds mensen die zichzelf vergelijken met anderen mensen. En die voelen zich ook wat beter dan andere mensen. Dat is nou het verschil. Zo eenvoudig ligt dat.

Weet je wat aan de orde is vanavond. Hoe er in de hemel over u en jou gedacht wordt. Hoe God de Heilige, de rechtvaardige nu werkelijk oordeelt over jou. Dat is in zondag 23 aan de orde. En dan valt er niets meer te camoufleren. Dan luidt de vraag – nog een keer – wat heb je eraan, dat je mag weten dat je in Christus voor God rechtvaardig bent. Wat heb je er aan om te weten van die Ene Man, die nou voor jou een schuilplaats is geworden tegen alle stormen. Tegen heel dat grote gericht van God. En weet je dan het blijde geloof zingt: Zo is er dan geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn. Dat geloof, dat wordt steeds aangevochten. Dat geloof dat van God is, dat wordt steeds weer bestreden. Zeker. En daarom heb ik het steeds weer nodig dat de Heere het tegen mij zegt. In de prediking. Dat ik steeds weer opnieuw rechtvaardig door Hem wordt verklaard. En daarom zien we als gemeente altijd weer uit naar de eerst volgende doopdienst. Dat ik het zelfs met mijn 2 ogen mag zien. Zo zeker als dat water, zo zeker reinigt het bloed van Christus van al mijn zonden. Mijn God ziet het bloed van Jezus. En daarom verklaard Hij mij rechtvaardig.

Mijn God ziet mijn Jezus en daarom verklaardt Hij mij rechtvaardig...

"Ik heb het zelf uit Zijnen mond gehoord. Onder een preek. Het Evangelie kwam tot mij. Daar heb ik het geleerd. Met hoofd en hart. Dat God om Christus wil mij vrijspreekt. Mij rechtvaardig verklaard."

Eigenlijk gaat het in antwoord 59 om de bevinding daarvan. Dat je rechtvaardig bent verklaard. En wat is bevinding? Het woord komt maar één keer in de bijbel voor. En daar betekent het: Dat je het geloof, dat belovende Woord van God, voor waar bevindt. Wat is dan bevinding? Dat is met vreugde in je hart ervaren. Dat wat God beloofd Hij ook aan je doet. Daarom lasen we Exodus 18: Dan verteld Mozes aan zijn schoonvader, alle grote daden van God. Hoe ze gered zijn uit de machtige hand van Farao. En hoe God dat lastige volkje van Israël al heeft verdragen. En dan gaat het tintelen bij Jethro. En dan juicht hij. Vanuit de bevinding juicht hij: nu weet ik dat de Heere groter is dan alle goden.

Maar er is wel een gevaarlijk punt. Die vreugdevolle geloofservaring mag je vastleggen, zo'n moment van bevinding werkt de hoop. Dat doet ons weer meer hopen op God. Maar wat je ervaart kan over een paar weken niet de grond zijn van wat je gelooft. Want dan gaan we twee dingen verwarren. De vrucht van het geloof ga je dan verwarren met de grond van het geloof. Dus zoek nooit je grond in die fijne Avondmaal gang van 2 jaar geleden. Zoek nooit de grond

van je vertrouwen nu toen de Heere 3 jaar geleden zo dichtbij kwam met teksten. Nergens hebben we beleden met de 12 artikelen. Ik geloof wel dat ik echt bekeerd ben. Ik geloof dat ik nu een kind van God ben. En zo gaat dat in het gezonde geloofsleven. Zoeken wat buiten jezelf ligt. Wat dat betreft heb je het nooit in jezelf. Het is steeds weer in je eigen armoede de Heere Jezus omhelzen.

En nou zegt het ware geloof. Het echte geloof. Al is het zo, dat mijn geweten mij aanklaagt. En al is het zo dat ik nog steeds geneigd ben om God niet te vertrouwen. En toch. Nochtans, in Christus ben ik rechtvaardig voor God. Dat is nou het echte geloof. Zoals Luther dat zo kostelijk heeft verwoord: dat ik, tegelijk zondaar ben. En rechtvaardige. Door het echte geloof profiteer ik van Hem. Onbeschaamd van Jezus profiteren zou ik zeggen. Zo sprak Luther er vaak over. Net als die verloren zoon. Onbeschaamd van Hem profiteren. Van alles wat Hij deed, komt mij ten goede. En dat noemt de Bijbel nou wedergeboorte. Dan ben je een mens die alles in zichzelf verliest. En alleen op de Heere wordt geworpen. Laat ik een concreet voorbeeld noemen. De 2^e bekering van Kohlbrugge. De eerste bekering, was toen hij nog een kind was. En toen werd hij geconfronteerd met de godsdienst van zijn grootmoeder. En toen dacht hij: Zoals ik leef dat kan niet. Zo liberaal. Dat was dan de bekering tot de godsdienst. Misschien ken je het wel. De bekering tot de godsdienst. Maar toen kwam de 2^e bekering in zijn leven. Toen moest hij Christus hebben. En toen kon hij maar niet begrijpen wat het nu was om in Christus rechtvaardig voor God te zijn. En toen vroeg de Vader aan hem: "Kohlbrugge ben jij tevreden met Mijn Lam." "Ja, Heere, zei Kohlbrugge: "Dan ben Ik tevreden met u." Ben je tevreden met Hem. Dan ben Ik tevreden met u. En dan zegt de Heere in Zijn Woord. Nou ben je volmaakt in Mijn ogen. Nou ben je heilig in Mijn ogen. Nou ben je rein in Mijn ogen. Nou ben je net zo rein. Alsof je nog nooit zonden gedaan, gedacht of gesproken had. En dat wonder. Begrijp je. Dat wonder dat ervaar je, als je het nu eens aan laat komen op dat vertrouwen. Op dat vertrouwen op dat spreken van God alleen. Ik zal het wat sterker zeggen.....vertrouw nou eens niets anders. Vertrouw ook je eigen hart niet. Vertrouw niets, dan Zijn Woord alleen.

Dus hoe krijg je nou meer zekerheid in het geloof. Hoe ervaar ik meer vreugde in het geloof. Het is de apostel Paulus die zijn lezers in Rome meteen helemaal uit de droom helpt, als het over deze zaak gaat. Op een gegeven moment schrijft de apostel Paulus aan de kerk van Rome. Aan Jood en heiden, "allen zijn onder de zonden. En alle mond zij gestopt. Want heel de wereld is voor God verdoemenswaardig. Hoe ontvang ik dan die vreugde? Hoe ontvang ik die blijdschap? Door God te geloven op Zijn Woord. Abraham geloofde de Heere op Zijn woord. En de Heere rekende hem dat tot gerechtigheid. Abraham vertrouwde zich dus onvoorwaardelijk aan de Heere toe.

En daarvan zegt de Heere. Dat is jouw tot gerechtigheid Abraham. Dan moet ik leren, eindelijk tevreden te zijn met het volbrachte van de Heere Jezus. Tevreden met het Lam van God. En dan nog wat. Om daar ook bij te blijven. Ook na ontvangen genade proberen we altijd weer om zelf weer wat bij te verdienen. Om bij God wat mee te brengen. Altijd maar weer iets meebrengen. Je bidden. Je Bijbellezen. Je zondekennis. Je inzet voor je naasten. Maar misschien nooit eens met je armen over elkaar gekomen. En zeggen. Heere dank U, Dank U....voor dat volbrachte werk. Heere dank U bent gekomen, toen al bij mijn doop. Toen ik nog niets wist. Dus hoe weet je het zeker. Het blijft altijd een zaak van geloof. En dat geloof wordt bestreden. Dat is nou aangevochten geloof. En waar het vuur van dit geloof brandt, daar is ook de rook van de twijfel weer. Ik heb telkens weer nodig om het te horen. Dat ik zijn kind ben. Want er komt zoveel tussen in mijn leven. Ik heb telkens nodig om weer bevestigd te krijgen, dat ik in Christus voor God rechtvaardig ben. Maar dat geloof maakt je waarlijk vrij. Dat geloof maakt je vrij om je kruis op je te nemen. Dat is ook een vrijheid. Of niet. Wat dacht je. Vrij je kruis op je te nemen. Vrijheid om jezelf en je eigen geluk niet boven aan te zetten. Dat geloof maakt mij vrij van wat mensen van mij vinden. Wat vind men van mij. In mezelf nog zo slecht. Maar dan zegt Luther erachter. Maar in Christus rechtvaardig. En dan schrijft hij: Beiden is in dit leven waar. En zo is het. **In mezelf die zondaar, maar in Christus rechtvaardig voor God en erfgenaam van het eeuwige leven.**